

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.523 van 15 januari 2002
in de zaak A. 47.120/XII-2085.**

In zake : Andrea HEERMAN,
 wonende te BRUSSEL,
 Gewijde Boomstraat 72

tegen :

1. de RAAD VAN BESTUUR VAN HET KONINKLIJK MUZIEKCONSERVATORIUM BRUSSEL,
gevestigd te BRUSSEL,
Regentschapsstraat 30
2. de AUTONOME HOGESCHOOL BRABANT.

tussenkommende partij:

Luc MATHAY,
wonende te SINT-GENESIUS-RODE,
Hoevestraat 67.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Andrea HEERMAN op 21 mei 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- “- de beslissing waarbij :
- * de Raad van Bestuur nr. 354 dhr. MATHAY Luc heeft voorgedragen aan de Centrale Raad van de A.R.G.O. voor de tijdelijke aanstelling in het ambt van Beheerder-Sekretaris aan het Koninklijk Muziekkonservatorium BRUSSEL,
- * en de Centrale Raad van de A.R.G.O. dhr. MATHAY Luc tijdelijk heeft aange[s]teld als Beheerder-Sekretaris aan het Koninklijk Muziekkonservatorium BRUSSEL,
- de impliciete weigering om verzoekster tijdelijk aan te stellen in die betrekking”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de “aanvullende memorie” van verzoekster;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 11 augustus 1992;

Gelet op de beschikking van 13 augustus 1992 die de tussenkomst van Luc MATHAY toelaat;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R.VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 12 maart 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 26 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 2001, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 27 november 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, van advocaten M. STOMMELS en E. BRAL, die verschijnen voor de verwerende partijen, en van de tussenkomende partij;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Met een 14 oktober 1991 gedateerd schrijven stelt verzoekster, vast benoemd rekenplichtige-correspondent, die op dat ogenblik tijdelijk aangesteld is als beheerder-secretaris aan het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen, zich kandidaat voor de betrekking van beheerder-secretaris aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel, nadat zij vernomen heeft dat de aldaar

benoemde beheerder-secretaris een overplaatsing in het belang van de dienst heeft aangevraagd naar de instelling waar zij hetzelfde ambt waarneemt.

2. De centrale raad van de Autonome raad voor het gemeenschaps-onderwijs (Argo) beslist op 19 december 1992 om de vast benoemd beheerder-secretaris van het Koninklijk Conservatorium Brussel over te plaatsen in het belang van de dienst naar het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst Antwerpen, beslissing die ook het einde van verzoeksters tijdelijke aanstelling tot gevolg heeft.

3. Op 11 februari 1992 stelt de raad van bestuur van het Koninklijk Conservatorium Brussel de tussenkomende partij, vast benoemd secretaris-rekenplichtige aan de betrokken instelling, voor een periode van dertig dagen aan als waarnemend beheerder-secretaris. Hij geeft opdracht aan de afgevaardigd-bestuurder om een oproep tot de kandidaten te doen voor het tijdelijk ambt van beheerder-secretaris en hij keurt het profiel van de betrekking goed.

4. Enkel verzoekster en de tussenkomende partij dienen een aanvraag in voor de tijdelijke aanstelling. Op 10 maart 1992 onderzoekt de raad van bestuur de kandidaatstellingen, maakt hij een vergelijkende tabel op en adviseert unaniem om de tussenkomende partij voor te dragen voor de functie van waarnemend beheerder-secretaris.

5. Het vast bureau van de Argo beslist op 19 maart 1992 om de tussenkomende partij met ingang van de datum van indiensttreding waarnemend aan te stellen in het bevorderingsambt van beheerder-secretaris aan het Koninklijk Muziekconservatorium Brussel;

Overwegende dat verzoekster noch de beëindiging van haar tijdelijke aanstelling te Antwerpen noch de tijdelijke aanstelling voor dertig dagen van de tussenkomende partij tot voorwerp van haar vordering maakt; dat zij enkel de nietigverklaring vordert van de bovenvermelde beslissing van de Argo van 19 maart 1992 houdende tijdelijke aanstelling van de tussenkomende partij, waarvan het advies van de raad van bestuur een voorbereidende handeling is, en de daaruit blijken impliciete weigering om verzoekster in dezelfde betrekking aan te stellen;

Overwegende dat verzoekster in een “aanvullende memorie” aan de Raad van State mededeelt dat zij op 30 november 1993 een aanvraag tot toelating

tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt in het “HOLT-HKO-THO 3e graad” heeft ingediend, waarbij ze als enige keuze het ambt van beheerder-secretaris aan het Conservatorium Brussel heeft opgegeven; dat zij verder betoogt :

"Thans verneemt zij dat L. Mathay tot de proeftijd werd toegelaten. Teneinde haar belang te vrijwaren wenst zij te speciëren ook deze toelating tot de proeftijd -een gevolg van de onregelmatige tijdelijke aanstelling- te bestrijden op grond van de onwettigheid naar de motieven”;

dat zij daarbij een afschrift naar voor brengt van een schrijven van de Argo waaruit blijkt dat het vast bureau van de Argo de tussenkomende partij bij beslissing van 26 mei 1994 heeft toegelaten tot de proeftijd als beheerder-secretaris aan het Koninklijk Conservatorium Brussel;

Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie deze uitbreiding van haar vordering ondersteunt met het argument “dat tijdelijke aanstelling en toelating tot de proeftijd niet geheel los van elkaar staan”, daar prestaties als tijdelijke de betrokkene een voorsprong geven bij de instelling, die hem kent, voor een latere toelating tot de proeftijd; dat verzoekster zich in ondergeschikte orde nog steeds een belang bij de oorspronkelijke vordering toemeet omdat vernietiging van de tijdelijke aanstelling haar “een morele overwinning verschaffen [zou] en een duidelijker gemakkelijker rechtsingang bij de burgerlijke rechter”;

Overwegende dat de aanwijzing voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt overeenkomstig het toentertijd toepasselijke artikel 50 van het decreet rechtspositie personeelsleden Gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 geen voorwaarde is voor de toelating tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt, zoals stage of proeftijd dat bijvoorbeeld wel is voor een vaste benoeming; dat zelfs meer algemeen, het toentertijd voor de toelating tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt toepasselijke artikel 46 van het decreet van 27 maart 1991 noch enige andere bepaling een verband legt van welke aard ook met het vooraf waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt; dat de toelating van de tussenkomende partij tot de proeftijd in dezelfde betrekking bij gebreke aan dergelijke samenhang geen gevolgakte is waartoe het voorwerp van het voorliggende annulatieberoep met een “aanvullende memorie” kan worden uitgebreid;

Overwegende dat ook de uiteenzetting van verzoekster over haar gebleven belang niet wordt bijgetreden; dat de nagestreefde “morele overwinning” er wezenlijk op neerkomt te horen zeggen dat de bestreden aanstelling en de daarmee gepaard gaande weigering verzoekster aan te stellen onrechtmatig zijn; dat

het belang daarbij essentieel een belang is bij het horen gegrond verklaren van een of meer middelen, niet bij een vernietiging als zodanig; dat een dergelijk belang in beginsel ontoereikend is; dat het mogelijk anders zou zijn wanneer mocht blijken dat de aangevochten beslissingen zijn tussengekomen in omstandigheden die voor de verzoekster speciaal grievend zijn; dat echter niet beweerd wordt, laat staan aannemelijk wordt gemaakt dat te dezen van een dergelijk gekwalificeerd moreel nadeel sprake is; dat evenmin de loutere verwijzing naar een procedure bij de burgerlijke rechter vermag het voortbestaan van verzoeksters belang te verantwoorden; dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij toch nog belang bij haar beroep heeft; dat haar beroep niet langer ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoekster.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.